

PROF. DR. HAB. ZBIGNIEW STECKI
1930-1994

27 lipca 1994 roku po ciężkiej chorobie zmarł Profesor dr hab. Zbigniew Stecki, od 1955 r. pracownik naukowy Instytutu Dendrologii PAN w Kórniku, nasz Kolega i Przyjaciół.

Profesor Zbigniew Stecki urodził się 23 listopada 1930 roku w Warszawie; wychowywał się na Podlasiu, gdzie Jego ojciec administrował majątkiem ziemskim. Wojna, jak w większości polskich rodzin rozbiła Jego dom i zburzyła dzieciństwo. Ojciec, lokalny dowódca Armii Podziemnej, został przez Niemców aresztowany i zamordowany, a kilkunastoletni wówczas Zbyszek, jako najstarszy z czworga dzieci musiał wraz z matką przejąć obowiązek opieki nad rodziną w niełatwych przecież czasach okupacji i lat powojennych.

Profesor Stecki szkołę średnią rozpoczynał w konspiracji. W 1948 roku zdał egzamin maturalny w Liceum im. Unii Lubelskiej w Lublinie. W tym samym roku zapisał się na leśnictwo na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Dyplom mgr inż. uzyskał w 1952 r. Po studiach został skierowany do administracji i urządzaniu lasów na Mazurach. W 1955 roku podjął pracę w ówczesnym Zakładzie Dendrologii i Pomologii PAN w Kórniku. Nie był to zresztą początek Jego kariery naukowej. Już jako wyróżniający się słuchacz drugiego roku został młodszym asystentem w Katedrze Botaniki, ale po półtora roku zabrakło miejsca na Uczelni dla nie tającego swych poglądów czupurnego studenta z harcerską przeszłością. W Kórnickim Instytucie, mimo wszystko, zawsze ważniejsze były predyspozycje do pracy badawczej i zdolności, niż dyspozycyjność, toteż Profesor Stecki związał swoje zawodowe życie z zespołem Instytutu Dendrologii do końca. W 1961 roku uzyskał doktorat, w 1969 habilitację. W latach 1985-1988 wykładał na anglojęzycznym uniwersytecie w Minna w Nigerii. W roku 1992 objął Zakład Botaniki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Słupsku i został powołany na stanowisko profesora. Nadal pozostał pracownikiem Instytutu Dendrologii (zatrudniony na niepełnym etacie). Zajmował się hodowlą topoli a także innymi gatunkami drzew szybko rosnących – ostatnio jodłą olbrzymią. Opublikował 67 prac z tego zakresu. Przez wiele lat sprawował opiekę naukową nad Arboretum

w Wirtach, w Gdańskiej Dyrekcji Lasów Państwowych. Był promotorem w dwóch przewodach doktorskich.

Profesor Zbigniew Stecki był błyskotliwie inteligentny i obdarzony nieprzeciętną pamięcią. Z łatwością uczył się języków obcych. Poza tzw. językami kongresowymi władał serbo-chorwackim, szwedzkim i norweskim, dawał sobie radę z hiszpańskim i włoskim. Wiele tekstów obcojęzycznych tłumaczył wręcz profesjonalnie. Ułatwiało Mu to liczne kontakty międzynarodowe.

Pozazawodową pasją Profesora Steckiego było społecznikostwo. Angażował się w harcerstwo i w innych organizacjach, a czynny udział w ruchu Solidarności przyspłacał aresztowaniem w stanie wojennym i haniebnym wyrokiem. Po zmianach ustrojowych w 1989 roku został oczywiście w pełni zrehabilitowany. Włączył się w lokalną działalność samorządową, którą przerwała dopiero śmierć. Był człowiekiem na którym można było polegać. Wykazywał ogromny hart ducha, szczególnie wtedy, gdy nieuleczalna choroba przekreśliła wszelką nadzieję.

Cześć Jego pamięci.

Tadeusz Przybylski